

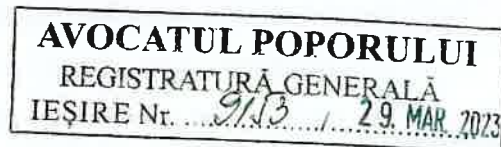


ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro



Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Doamnei judecător Corina Alina CORBU
Președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție



Stimată Doamnă Președinte,

În temeiul art. 514 și următoarele din Codul de procedură civilă și art. 37 din Regulamentul de organizare și funcționare al instituției Avocatul Poporului, aprobat prin Ordinul Avocatului Poporului nr. 153/2019, modificat și completat, vă sesizăm cu următorul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

privind interpretarea și aplicarea neunitară a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative, în sensul de a stabili dacă acestea sunt sau nu aplicabile în absența adoptării de către puterea executivă a normelor metodologice de aplicare prevăzute de art. V din această lege, pentru perioada 16 decembrie 2019-23 iulie 2020.

Examinarea jurisprudenței la nivel național a relevat că instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește următoarea problemă de drept: prevederile art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative, sunt sau nu aplicabile în absența adoptării de către puterea executivă a normelor metodologice de aplicare prevăzute de art. V din această lege, pentru perioada 16 decembrie 2019-23 iulie 2020.

I. Prevederile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

A. Ordonanța Guvernului nr. 42 din 29 ianuarie 2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

Art. 15 alin. (2) "Pentru efectuarea în exploatațiile nonprofesionale a unor activități sanitar-veterinare cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de imobilizare a animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor prin utilizarea și administrarea substanțelor din categoria stupefiante, psihotrope, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a altor acțiuni prevăzute în alte programe naționale, pe care Autoritatea trebuie să le pună în aplicare, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București pot încheia contracte de concesiune pe o durată de 4 ani cu medicii veterinari organizați în condițiile legii sau pot angaja personal sanitar-veterinar propriu, în condițiile legii, în situațiile în care nu se pot încheia contracte cu medicii veterinari organizați în condițiile legii."

B. Legea nr. 236 din 11 decembrie 2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative

Art. IV alin.(1) "Beneficiarii contractelor de concesiune și/sau de prestări servicii încheiate anterior datei intrării în vigoare a prezentei legi pentru realizarea activităților prevăzute la alin. (2) al art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, primesc lunar, pentru fiecare contract, suma de 10.000 lei din bugetul Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, până la finalizarea acestora."

Art. V "În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul, la propunerea Autorității Naționale Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, va elabora normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, aprobate prin hotărâre a Guvernului.", în prezent abrogat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 117 din 22 iulie 2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor și pentru abrogarea art. IV alin. (2)

și art. V din Legea nr. 236/2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative.

C. Legea nr. 291/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2020

Art. III "Contractele pentru efectuarea activităților sanitar-veterinare prevăzute la art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, aflate în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, își păstrează valabilitatea și continuă să producă efecte potrivit prevederilor legale în vigoare la data încheierii lor, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative".

Temeiurile de drept indicate au în vedere prevederile legale în vigoare până la data de 24 iulie 2020, dată la care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2020, aprobată prin Legea nr. 291/2020 și vizează, exclusiv, cauzele pendinte având ca temei de drept indicat în soluționarea lor dispozițiile legale abrogate, precum și contractele de concesiune care își păstrează valabilitatea și continuă să producă efecte potrivit prevederilor legale în vigoare la data încheierii lor conform dispozițiilor art. III din Legea nr. 291/2020.

III. Prezentarea practicii judiciare neunitare

Din examinarea hotărârilor judecătorești transmise, Avocatul Poporului reține că s-a conturat existența unei practici neunitare în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative , fiind identificate două orientări:

Astfel,

1. Potrivit unei orientări jurisprudențiale¹, instanțele de judecată au apreciat că acordarea sumei de 10.000 lei lunar pentru beneficiarii contractelor de concesiune și/sau de prestări servicii

¹ **Anexa nr. 1** –Decizia civilă nr. 582/7 iulie 2021 a Curții de Apel Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 28722/3/2020^{*}; Decizia civilă nr. 583/3 martie 2022 2021 a Curții de Apel București – Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 1787/3/2021; Decizia civilă nr. 287/A/1 noiembrie 2021 a Curții de Apel Târgu Mureș – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 7238/320/2020; Sentința civilă nr. 712/C/13 octombrie 2021 a Tribunalului Neamț; Decizia civilă nr. 224/A/7 aprilie 2022 a Curții de Apel Timișoara – Secția a II- a civilă, pronunțată în dosarul nr. 1477/115/2021; Decizia civilă nr. 59/13 ianuarie 2022 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal,

nu este condiționată de elaborarea normelor metodologice. Pentru perioada intrării în vigoare a Legii nr. 236/2019 și până la apariția O.U.G nr. 117/2020, perioada 16.12.2019-24.07.2020, acordarea dreptului reglementată de prevederile art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 nu era condiționată de îndeplinirea vreunei condiții de ordin material sau procedural, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2020 neputând fi aplicate retroactiv. Obligația adoptării ulterioare a unor norme metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 nu duce la concluzia că reclamantul nu este îndreptățit la primirea sumei prevăzută de lege, mai ales în contextul în care eventualele norme metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 nu ar fi putut adăuga la lege.

O altă instanță a reținut că dreptul beneficiarilor contractelor concesiune și/sau de prestări servicii de a primi lunar pentru fiecare contract suma de 10.000 lei nu este un drept virtual, iar faptul că era prevăzută obligația adoptării ulterioare a unor norme metodologice nu semnifică faptul că beneficiarul nu este îndreptățit la primirea sumei prevăzută de lege.

Într-o altă cauză, instanța de judecată a apreciat faptul că nu poate fi reținută drept cauză exonerarea obligației de plată a sumei de 10000 lei lunar neîndeplinirea de către Guvernul României a obligației prevăzută la art. V din Legea nr. 236/201, cu privire la elaborarea normelor metodologice și aprobarea lor prin hotărâre de Guvern, deoarece culpa autorității executive în realizarea demersurilor necesare pentru executarea legii nu poate înlătura de la aplicare o dispoziție legală imperativă.

În susținerea acestei opinii și-au exprimat punctul de vedere și magistrații Secției a II civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Bacău, Secția a II a civilă a Curții de Apel Timișoara, Secția a II a civilă de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București, Secția contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Suceava, Secția contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Ploiești, Secția a II a civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Dâmbovița, Secția de resort a Curții de Apel Cluj, magistrații Tribunalului Bistrița -Năsăud, magistrații Tribunalului Galați și a instanțelor arondate.

pronunțată în dosarul nr. 30268/3/2020; Sentința civilă nr. 95/1 aprilie 2022 a Tribunalului Bistrița -Năsăud – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 1729/112/2020*, definitivă; Decizia civilă nr. 153/R-CONT/8 februarie 2022 a Curții de Apel Pitești – Secția a II- a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 28165/3/2020*; Sentința civilă nr. 78/27 ianuarie 2022 a Tribunalului Constanța – Secția de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 26621/212/2020, definitivă; Decizia civilă nr. 813/29 iunie 2021 a Tribunalului Bacău – Secția a II- a civilă și de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 7836/180/2020, definitivă; Sentința civilă nr. 253/CA/6 decembrie 2021 a Curții de Apel Constanța- Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 26623/212/2020, cu termen în recurs la data de 30 martie 2023; Sentința civilă nr. 41/3 martie 2022 a Curții de Apel Constanța – Secția de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 26614/212/2020*, cu termen în recurs la data de 5 octombrie 2023.

2. *Într-o altă orientare de jurisprudență², instanțele de judecată au avut o abordare diferită, apreciind că prevederile art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative nu sunt aplicabile în absența adoptării de către puterea executivă a normelor metodologice de aplicare prevăzute de art. V din această lege, pentru perioada 16 decembrie 2019-23 iulie 2020.*

Astfel, se apreciază că, în condițiile în care nu a fost reglementată modalitatea de acordare a sumei de 10.000 lei lunar, dreptul de care s-a prevalat reclamantele are un caracter virtual. În acest sens, dreptul subiectiv în temeiul căruia s-a solicitat plata sumei de 10.000 lei/lună aferentă perioadei 16 decembrie 2019-23 iulie 2020 nu poate fi valorificat strict în temeiul dispozițiilor art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019, mai înainte de elaborarea actelor normative menționate de art. V din același act normativ.

O altă instanță, în susținerea aceleiași opinii, a reținut că obligația de plată stabilită de art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 nu poate fi pusă în aplicare în lipsa normelor metodologice a căror necesitate de adoptare a fost recunoscută prin art. V al aceluiași act normativ. Prevederile art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 s-au rezumat la a stabili cadrul legal aferent obligației de plată și cuantumul obligației de plată, fără însă a conține nicio referire la procedura de urmat pentru recunoașterea dreptului, instanța de judecată reținând faptul că, exclusiv pe baza prevederilor art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 nu poate fi recunoscut dreptul reclamantilor. Instanța arată, în continuare, faptul că această prevedere legală, doar prin ea însăși, nu instituia în patrimoniul reclamantului un bun, în sensul Protocolului 1 la Convenția CEDO, ci o speranță ce urma a fi concretizată la momentul adoptării normelor metodologice.

² **Anexa nr. 2-** Decizia civilă nr. 1111/4 mai 2022 a Curții de Apel București- Secția a VIII- a contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 905/87/2021; Sentința nr. 1352/4 octombrie 2021 a Tribunalului Vâlcea- Secția a II- a civilă și de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 30765/3/2020, definitivă; Sentința nr. 1478/27 octombrie 2021 a Tribunalului Vâlcea- Secția a II- a civilă și de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 1249/46/2020, definitivă; Decizia nr. 198/08 iunie 2022 a Curții de Apel Galați- Secția a II- a civilă, pronunțată în dosarul nr. 29431/3/2020²; Sentința civilă nr. 40/11 martie 2022 a Tribunalului Vrancea- Secția a II- a civilă și de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în dosarul nr. 15189/231/2020, definitivă; Decizia nr. 125/06 aprilie 2022 a Curții de Apel Galați- Secția a II- a civilă, pronunțată în dosarul nr. 15567/231/2020; Decizia nr. 172/R-C/10 februarie 2022 a Curtea de Apel Pitești- Secția a II- a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Decizia civilă nr. 1746/29 iunie 2022 a Curții de Apel București- Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 822/87/2021; Sentința nr. 216/CAF/13 aprilie 2022 a Tribunalului Alba -Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, pronunțată în Dosarul nr. 4225/176/2021, definitivă; Sentința nr. 26/ 04 mai 2021 a Curții de Apel Târgu Mureș- Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 20/43/2021, în pronunțare la data de 4 aprilie 2023.

În susținerea acestei opinii și-au exprimat punctul de vedere și Tribunalul Ialomița și instanțele arondate, judecătorii Secției a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Maramureș, magistrații Secției a II-a civilă a Curții de Apel Craiova precum și Tribunalul Ilfov.

III. Opinia Avocatului Poporului

Avocatul Poporului consideră că prima opinie este în acord cu litera și spiritul legii, apreciind că beneficiarii contractelor de concesiune și/sau prestări de servicii încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 291/2020 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 117/2020 și aflate în derulare sunt îndreptățiți, conform dispozițiilor legale, să primească lunar suma de 10.000 lei din bugetul Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, acordarea acestei sume nefiind condiționată de adoptarea normelor metodologice aferente **pentru perioada 16 decembrie 2019- 24 iulie 2020**, din următoarele considerente:

Indemnizațiile de 10.000 lei/lună pentru medicii veterinari au fost prevăzute începând cu data de 16.12.2019, când a intrat în vigoare Legea nr. 236/2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative.

Conform expunerii de motive a Legii nr. 236/2019, contractarea activităților sanitar veterinar s-a realizat și se realizează și în prezent de entități private pentru asistență medicală veterinară, cărora ANSVSA și DSVSA le impun condiții obligatorii, însă pentru care medicii veterinari nu sunt remunerați. Printre aceste condiții se numără: transportul probelor, ridicarea produselor și tipizateelor necesare, formarea profesională aferentă activităților contractate, consilierea proprietarilor de animale în vederea comunicării informațiilor privind lanțul alimentar, efectuarea catagrafiei animalelor în situații de urgență, participarea la ședințe de instruire, eliberarea de certificate animalelor sacrificate ș.a.

Din analiza aspectelor de mai sus, rezultă că Legea nr. 236/2019 a încercat remedierea de urgență a acestor probleme, tocmai pentru a asigura respectarea normelor europene și pentru a se asigura supravegherea epidemiologică integrală a teritoriilor de către medicii veterinari.

Totodată, pentru înlăturarea problemei suportării costurilor aferente unor activități obligatorii de către particulari, una dintre principalele modificări cuprinse în această lege a fost dată de introducerea dreptului medicilor veterinari de a obține o indemnizație de 10.000 lei lunar, care să fie acordată în raport de îndeplinirea unor condiții de fond de către medicii veterinari, prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 în forma modificată de intrarea în vigoare a Legii nr. 236/2019.

Dreptul de a primi această indemnizație este condiționat potrivit art. IV din această lege, raportat la art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, în principal, de existența unui contract de concesiune (sau de prestari servicii în reglementarea anterioară) pentru „efectuarea în exploatațiile nonprofesionale a unor activități sanitar-veterinare cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a altor acțiuni prevăzute în alte programe naționale”.

Totodată, art. IV din Legea nr. 236/2019 stabilește că vor primi lunar pentru fiecare contract suma de 10.000 lei din bugetul Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor beneficiarii contractelor de concesiune și/sau de prestări servicii încheiate anterior datei de 16.12.2019 – data intrării în vigoare a Legii nr. 236/2020 – în măsura în care realizează activitățile stipulate la art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004.

Din cuprinsul art. 15 alin. (7) al Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 reiese că pentru a fi acordată indemnizația de 10.000 lei, medicul veterinar trebuie să asigure un program zilnic de 8 ore, cu excepția zilelor de sâmbătă și duminică.

Împrejurarea că normele metodologice nu au fost elaborate în termenul stabilit de lege (90 de zile de la de la data intrării în vigoare a Legii nr. 236/2019), precum și faptul că elaborarea acestora nu apare ca o condiție a acordării drepturilor beneficiarilor contractelor de concesiune și/sau de prestări servicii stipulate în art. IV din Legea nr. 236 din 11 decembrie 2019 pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, conduc la concluzia că, de la data intrării în vigoare a legii și până la data abrogării art. IV prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2020, sunt întemeiate pretențiile tuturor beneficiarilor contractelor de concesiune și/sau de prestări servicii și aflate în derulare cu privire la plata sumei de 10.000 lei lunar.

Normele metodologice sunt acte administrative care au rolul de a clarifica și detalia dispozițiile actelor normative pentru care au fost emise și nu pot adăuga la lege, nu pot contrazice legea și nu pot anihila un drept recunoscut, astfel încât dreptul beneficiarilor la acordarea sumei de 10.000 lei lunar este un drept recunoscut și viabil.

Respectând ierarhia actelor normative prevăzută de Constituția României și de art. 4 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 24/2000), ordinul prin care au fost aprobate Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 125/2014, emis pentru organizarea aplicării legii în temeiul art. 5 din acest act normativ, nu poate adăuga, restrânge sau modifica dispoziția legală pe care o explicitează și a cărei executare o asigură. În acest sens, art. 4 alin. (3) din Legea nr.

24/2000 prevede: "(3) *Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.*"

Este important de precizat că, în materia contenciosului administrativ, neîndeplinirea de către o autoritate publică a unei obligații într-un termen legal nu stinge acea obligație (de exemplu, nesoluționarea unei cereri în termen legal), iar îndeplinirea tardivă a obligației de emitere a unui act administrativ nu constituie motiv de anulare a actului, ci, eventual, de acordare de despăgubiri pentru prejudiciul creat și, după caz, poate reprezenta temei pentru atragerea răspunderii disciplinare a funcționarului public.

În același sens este și practica Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, în cuprinsul Deciziei nr. 659 din 22 februarie 2017 s-a reținut că nerespectarea termenelor legale pentru organizarea activității administrative și emiterea actului administrativ nu conduce la nulitatea actului administrativ emis, în lipsa unei stipulări legale exprese în acest sens. Astfel de termene constituie formalități procedurale neesențiale pentru valabilitatea actelor administrative, ele urmărind exclusiv scopul asigurării operativității activității administrative.

Pe de altă parte, legiuitorul nu a prevăzut în textul Legii nr. 236/2019 vreo dispoziție legală care să condiționeze amânarea intrării în vigoare și aplicare a prevederilor art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019 de emiterea vreunui act normativ ulterior și nici un alt text legal nu împiedică în mod expres aplicarea prevederilor art. IV alin. (1) în lipsa elaborării normelor metodologice.

În plus, lipsa normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 nu poate fi imputabilă beneficiarilor dreptului conferit de art. IV din Legea nr. 236/2019, cu atât mai mult cu cât aceștia și-au îndeplinit obligațiile reglementate de actul normativ care le conferea dreptul la plata pentru serviciile efectuate.

O interpretare contrară ar fi de natură să conducă la situația inacceptabilă în care obligația de a presta activitate în temeiul contractelor de concesiune s-a născut la momentul intrării în vigoare a legii, fără realizarea plății efective a prestațiilor pentru activitatea realizată.

În considerarea rolului constituțional al Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice, apreciem că, beneficiarii contractelor de concesiune și/sau de prestări servicii încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 291 din 24 iulie 2020 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 117/2020 și aflate în derulare, sunt îndreptățiți la acordarea sumei de 10.000 lei lunar din bugetul Autorității Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, stabilită în temeiul art. IV alin. (1) din Legea nr. 236/2019, pentru perioada 16.12.2019 -23.07.2020 și în absența adoptării normelor metodologice de aplicare.

Luând în considerare aspectele expuse, vă adresez rugămintea de a constata că problema de drept prezentată a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești, la nivel național, și, printr-o decizie obligatorie, să stabiliți modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale incidente.

Vă asigur, Stimată Doamnă Președinte, de întreaga mea considerație,

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

